

nõrgastas árra. Peigmees kargas temmale appi, kandis tedda sohma peale ja andis senni mušso, kui ta jálle toibus.

„Ma tean”, ütles siis pruut, „sa olled ennast minno párrast waeseksteinud! olled hirmust hindu omma priusse eest maksnud, kuidas-woin ma sedda sulle jálle tassuda? — Keige ello oea tahhan ma holega tööd tehha ja sinno rasküst fanda aidata — muud ei ole mul lubbada. Mingo rikkus omma teed! parrem waene sinno abikasa olla, kui sure rikkusse sees sind õnneto náhha.”

„Ma ollen rikkam, kui iat enne, — sinna olled núud minno párralt! sa olled mul kalsim, kui keik mailma warra” — kostis peigmees. —

Kolme náddala párrast ollid pulmad ja Iwan ni endine párris-herra olli prudi ißsamehheks passutud. Kesk pulma aéal kutsus ta nore pari ühte ißseárralikko kambri, minna juhtusin ka foggematta seäna, ja et ennast seal üles arro nággini ollewad, tahtsin árra miñna, ag-

ga Iwan húdis: „Sá sinna seie, sinno eest ei olle mul middagi sallaja hoida!”

„Siin on minno pulma kingitus!” ütles endine párris-herra, prudi kátte ühte pakkfest andes. — „Ükski innimenne ei pea teise párris ollema. Teie peigmees on teie párrast pea keik omma warra árra andnud, siis sowin ma, et ta sedda teie lábbi jálle kátte saab. Ma ollen temma armaestust teie wasto wágga raske promi peale pannud, ja ollen sedda leidnud fuldse ollewad; mis ma seal veel õnne mísitan sowida, teie ollete jo muidogi õnnelikkud tullalt! Jummal õnnistogo teid ka eddespidbi!” Agga mis teie armate, luggejad, mis selle pakkfesse sees olli, mis herra prudile andis, ja kui paljo se wáart olli? — Mitte muud middagi, kui 150 tuhhat rubla puhhast rahha, koppiko peal ni paljo. — Pulmad olid muidogi ausad ja rõõmsad, agga said selle rohke kingitusse lábbi veel õiete rõõmsaks, ja käis üks „burra” teise peale nore pari ja selle hea herra nimmele. — Iwan ellab proego alles omma proua ja lastega õnnelikkult.